pag. 582. Veni Jüs Kaart on üks väga ainus Linn Jaap Jõgi ainus



ainult nüüd sõnelden meievä wenä tõest sõrd sihlweo,
ja se mees pand nüüd oma perrä jäänü paale raha
ka ärä sihlas. ja ütlel kes müüd wasta tulep selle
käest raha mina düüsidä kas äitsus wai ülekohus mes piap
prokrop olema.
Ja sedamaid jüdis meile üts mees hobesiga wasta
kes päält nätti rõiwist kaupmehe moodu olli.
ninn sell mehel laits jo weri kummas sest ta mõt-
les et kaupmees jo kunagi ütkust ei ärnasta wai
ta püwwäp ikes inemüsi petta, ja selle pelgis ka tenä,
kaupmehelt sõdu küsida, aga leppinsen olli; kes edimäne was-
ta tulep sellelt piäst küsinnä, olgu ta kes an. ja nüüd
püdi ka tenä leppinto perrä kaupmehelt sõda cüsinnä
olgu küll et wasta mehet olli.
Kunle kaupmees: küsiwas ta, piä weitilese aiga emma
pohest sinni, meil an midagi sino sõest küsida,
kaupmees ütles hobese sinni, ja nemä astusiwa jalu-
rüstale ligimpale.
Meie näesme teid mootu perrä nimi rõiwite poolest et
teie üts kaupmees olede ninn arwame et Teie külält
ilman rahadta olede ümbke käünü ja tüdde kui õigu-
se ninn ülekohtuga raha saiate. jo ole ja nüpgune
mees ja ütle meile, kas on õigusega saatat, wai üle-
kohtuga wõetut raha tulusamp ja paremp inemisele.
Ses ütlel kaupmees, raha an küll ütskallis käis olgu ta
saatat kuiswiisi taht kas ülekohtu wai õigusk läbi,
ent ega inemine püwwäp tedä ikes rahatemp kas kui
wüsi ennesi saasi. jo ütle mina et junremp jago
raha ikes ilman kunlus ülekohtuda saawat, et ülekohtu
raha ikes paremp. on kui õigusega saatut.
Ja neid sõnu kuulden laskk se mees oma mõna alla
ja kaupmees jõitis neist ärä minemä nüüd et ta pia
meiste silmist kadde.
Jüs ütlel se mees kes ülekohut parempas kiit, kas
kuulet käis ilm sittap ülekohtuga saatut raha parempa



aga sina olet ja õigusk püüja mees kes õigust armastat,
sedda on ka sulle para kui sino õigusega saatut, wai
leitut raha, mulle ülekohtusk ärä saap, ninn wõt
jo se perrä jäänü poolt ka ärä sedle käest nüi
et temäle enamp prokuki es jä.
Nüüd ütles se mees kes nõuest sellest leitust
rohast olli ilma jäänü. „ lõpken kas käis warantus
ja raha, aga mina tahan ikes surmani õigusk
meelen kanda ja pidada. sest õigusk ja tõttet ei
pahota tuli ega uppuda wesi. amme jõuwat wael
sina teda julgu ala põrkue ja oma ülekohtue kaotama-
ka temäle turja päale istue, õigus jääp ikes õigusega,
aga ülekohtus wallatumade inemiste peralt, ikes
teda aronastawa ninn temäga oma päät püüdwä
toita, aga mina püüwän ikes õigusega ilmaga
läbi elada ja mitte kedägi ülekohtusk wiisib
tõsta, nüüd kui sina nüüd nimo jao raha mees
Meie leitsime, oma ülekohtu kätmisega ärä wõttit,
ninn nüüd wäega rõõmus olede, et sino ülekohtus
kätmine häät wilja on kandnue, ja nimo õigus tüh-
ja tunlde on tännä.
Kunle sina jättä jo oma õigusk ütniist perrä,
sina näet et sino igawene õitsres jo kõrg jo raha
mulle on saatun, nüüd et sull sest leidmisest
midagi kasuwo lä ole, ninn ta wõin weel midägi sino
käest ärä kiskn. kui ja tedä sõrwale ei leita ja
ikes weel temäst junrt juttu piät.
Aga se mees ütles, minn õigus ei ole mo käest
midägi wõtnu, aga sino ülekohtu kätmine ja
selle üle kihla wedamine an minn raha ärä
wõtnu, aga olgu mes ollen ma lootan ikes et õigus
pidamine minno awitama saap, ja sino ülekohtus
sinno üts kõrd lõppu widama.
Seda kuulden sai se mees wihatses ja ütles,
kas ikes weel rahule sina ei jä, ja tahat raudõmist
perrä weel palmat sedda kihla wedata, ja mätlde